

kan gjøres med Lempe, da kun kan gjøres ved et Brud. Det er fra min Side, og jeg tør sige fra Udvalgets Side, Grunden til, at vi have sluttet os sammen om at anbefale den Tanke, der laa i Forslagsstillernes oprindelige Forslag, og denne Tanke er, som det vil sees, gjeennemført i alt Væsentligt, men dog saaledes, at man har søgt at bringe en vis No, en vis Egeværkt ind i disse Forhold til de forskjellige Sider, saaledes at Land-districterne virkelig faae Alt, hvad man kan sige, at de have en Trang til, og paa den anden Side der dog sikkes de andre berettigede Interesser saa Meget, at de ikke ville kunne sige, at en leifærdig Misbrug af den i Loven giivne Frihed vil kunne finde Sted. Det vil sees, i hvilken Retning vi ere gaaede. Vi tillade Brændeviinshandel paa Landet, det vil sige, ikke Udskjenkning, men Handel, nedad indtil $\frac{1}{4}$ Pot, paa saadanne Steder og under saadanne Forhold, hvor det kan antages, at der vil komme en saa stor Omsætning frem, at det kan betale sig for den Vedkommende i den Grad, at han ikke alene kan give en flækkelig Afgift for sit Næringsbeviis een Gang for alle, men ogsaa et efter Autoriteternes Sjøn noget større eller noget mindre aarligt Bidrag. Om dette Bidrags Størrelse kan der jo være forskjellige Meninger; man kan mene, at Udvalget har sat det for høit, og man kan mene, at det har sat det for lavt; af de fremkomne Underændringsforslag vil det sees, at der hos de forskjellige Medlemmer her i Salen ere forskjellige Meninger om denne Ting. Jeg tør imidlertid sige, at det Forslag, som vi nu i Udvalget ere bleve staaende ved, ikke er kommet saa overordentlig let frem, idet det har kostet adskillige Overveielser og adskillig Overvindelse, inden vi kom til, hvad jeg her vil kalde Middeltal. Jeg tror nu, da der viser sig at være forskellige Meninger op og ned, at Udvalget netop har truffet det saa omtrent Brugelige, jeg siger ikke engang det Rette, fordi det paa saadanne Punkter vil være meget vanskeligt at sige, hvad der er det Rette, men der snarere er Tale om, hvad der er brugeligt, hvad der vil opfylde de Forventninger, som man haade fra den ene og den anden Side stiller dertil. Vi foreslaae alt-

sa, at det Næringsbeviis paa Brændeviins-handel, som enhver paa Landet skal kunne løse, saasnart han har løst Næringsbeviis som Kjøbmand og Detaillist, skal betales med 150 Rd. og dernæst vil den aarlige Afgift af Brændeviinsnæringen for Fremtiden være at ansætte til mellem 20 og 100 Rd. Saaledes som det erede Thing vil see, har Udvalget haft under Overveielse et Punkt, som den høitærede Minister reiste, nemlig at stille Gjæstgiveri og Krohold noget gunstigere med Hensyn til Afgift end selve Brændeviinshandelen alene. Vi have ikke Andet end kunnet anerkjende, at den høitærede Minister havde Ret i den Betragtning, at der var Grund til at give Gjæstgiverierne nogen Lettelse, fordi det, som de igrigt have paa sig som Gjæstgiverier, i særdeles mange Tilfælde kunde betragtes som Byrder, og at netop hidtil det, der har været deres Fordeel, har været den næsten udelukkende Ret til Brændeviinshandel. Siden jeg berører Spørgsmaalet om Gjæstgiveriernes Stilling, skal jeg omtale, at der fra forskellige Gjæstgiveres Side er indkommet Indsigelse imod denne Lovs Vedtagelse; og navnlig er der til Udvalget overleveret et Andragende fra Gjæstgiver eller Kromand Bøch i Esrom, Esbønderup Sogn, der paastaar at eie sin Kro med en udelukkende Berettigelse til Brændeviins-handel. Jeg skal imidlertid bemærke, at der ikke i hans Andragende er præsteret noget som helst Beviis udenfor hans egen Paastand paa, at dette forholder sig rigtigt, og saalænge dette ikke er skeet ved nogen som helst Documentation, ikke engang saameget som Afskrift af selve det Skjøde, han paaberaber sig, har Udvalget formeent, at der ikke kunde være nogen som helst Anledning til at tage sig nærmere af denne Sag. — Hvad forøvrigt Gjæstgiverens Rettighed angaaer, kan den jo ikke være større, naar den ikke var et saadant ved kongelig Naade givet udelukkende Privilegium, end hvilket som helst andre Borgeres. De maae finde sig i den Forandring, som Lovgivningen medfører, naar der ikke gjøres et directe Indgreb i deres personlige Ret, og dette er jo ikke Tilfældet; tværtimod tage vi et, som jeg tror, fornøstigt og billigt Hensyn til deres Forhold. Jeg skal endnu tillade mig som en Støtte for, at det